

Danskere.

„Danskere“ udkommer Onsdag og Førdag.

Onsdags-Udgave.

„Danskere“ koster kun \$1.50 per Aargang.

Nr. 65.

Blair, Rebr., Onsdag d. 11. September 1901.

10de Aarg.

Haab om McKinleys Liv.

Meldingerne vedbliver at være gunstige.

Sidste Bulletin: Lægerne udtaler sig nu temmelig bestemt.

Præsidentens Tilstand bedres stadig. Lægerne tør for første Gang udtale, at Faren er forbi. Man fik en lille Forstærkelse i Aften, idet det hvide Saar begyndte irritere, og man frygtede for en ny Operation.

Bulletinen giver følgende Forklaring: Auglen havde revet en lille Dreul af Frakten med sig ind i Saaret; det blev fjernet under Operationen i Fredags, men har alligevel forarsaget en let Irritation, saa det blev nødvendigt at aabne det hvide Saar.

Den eneste Følge er blot, at Saaret vil være lidt længere om at hèles. Præsidenten kan nu begynde at tage Næring gennem Munden, hvad han hidtil ikke har kunnet.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Hver Dag styrkes Haabet om, at Mr. McKinley vil overleve sine Saar, og Folket jubler — ikke som Snobber, der trykende tiljubler den, der sidder inde med Magten, men som et Folk, der i særlig høj Grad elsker og agter vor nuværende Præsident; og lad Amerikas Befolkning være nok saa uensartet, — i dens Fædelandskærlighed, der noksom giver sig Udtryk i den oprigtige Sorg, der overalt lagdes for Dagen ved den forfærdelige Efterretning, om nu dens Glæde over de gode Udfald — det just stempler den som en Nation, der med Afgjelt og Kærlighed ser op til sin egenvalgte Regering; og Republikaner og Demokrater, og hvad de ellers hedder, glemmer for en Tid deres Partinavn i deres fælles Engstelse og Haab for Nationens Leder.

Anarkistene i Chicago.

Der fattes Mistante om, at Nordplanen er udklæret i Chicago, indtil nu er 9 Anarkister arresterede.

Vi bragte sidst Meddelelse om at flere Anarkister, Mand og Kvinder, var blevet arresterede i Chicago, hvilket betragtes gennem de sidste Oplysninger der ere tomme.

Tolv Anarkister er under Arrest i Chicago, der er rejst Anklage for Delagtighed i Attentatet paa Præsident McKinley mod seks Mand og tre Kvinder, de tre andre, som blev arresterede noget senere, ere endnu ikke færdige.

I flere Timer blev Anarkistene udklæret i Forsk af Major Harrison Politisker O'Neill og Detective Collier; men trods det lange Forhør ere de ikke kommet til noget Resultat angaaende en Forbindelse mellem de arresterede Anarkister og Forbryderen. Senere foretog der flere Beviser, som, hvis de ere paalidelige, vil gaa ud paa, at der har været nærmere Forbindelse mellem den i Buffalo arresterede Anarkist og hans Trosskælle i Chicago, end disse vil vedtende sig.

De fire Anarkister to Kvinder og et Barn blev arresterede Fredag Nat i 515 Carroll Ave. Forer er Redaktør Abraham Jsaak af „Free Society“ (Anarkisternes Hovedorgan), der menes at de fem andre Anarkister ere Medlemmer af samme Blads Redaktion. Abraham Jsaak bor i samme Hus hvor Anarkistbladet trykkes, hvilket er beliggende paa hjørnet af Carroll Ave. og St. Johns Place. I anden Etage fandt man de seks Mand og Kvinder forsamlede. I det Værelse hvoori de opholdt sig fandt man flere Vædder ophængt paa Væggene af fremragende Anarkistforer samt en Del Cirkulærer, som blev konfiskerede, og de forsamlede Anarkister blev straks førte til Arresten.

En Bestyrer af et privat Detektiv-Agentur ved navn Martin Flynn har meddelt Detektivchef Collier, at hans Assistent for circa 10 Dage siden saa en Mand som efter Beskrivelsen af Czolgosz maatte være ham; han forlod just Husene hvor Abraham Jsaak boede, og flere Kvinder tog saa hjerterlig Afsted med Manden, som om de aldrig mere vil ham at se.

Der bliver holdt nøje Opsyn med alle kendte Anarkister i Chicago. Flere Ledere ere pludselig forsvundet hvilket jo er højt mistænkeligt ud lige i disse Dage. I Torsdags Eftermiddag blev der efter Ordre af Byens Anklageadvokat udsendt Arrestordre mod de arresterede Anarkister. De anklages for „Sammensværgelse for at myrde Præsident McKinley.“

Kanonen paa de tre Kvinder ere: Miss Marie Jsaak, Mrs. Marie Jsaak samt Julie Mechanic, som var paa Besøg hos Abraham Jsaak. Der menes at Czolgosz har opholdt sig i Chicago i den første Halvdel af Juli Maaned. Anarkistinden, Emma Goldman var samtidig i Chicago og Czolgosz var hendes idrig Tilhænger og Tilhører, hvor hun holdt Møder. Længe har han været sysselsat med Tanten om at styrke en eller anden Herster; men han fandt ingen, der rigtig vilde staa ham bi. Anarkistene i Chicago fattede altid Mistante til ham og ansaa ham for en Spion, han fik dem dog tilsluttet til at optage sig iblandt dem. Han udgav sig for fattig, hvorfor de laante ham Penge til Løgi.

For at være vis i deres Sag overfor ham arrangerede de et lille Festsmaalid hvor de havde aftalt, at de vilde forhøre ham, saa de kunde faa Vidshed om han var Spion eller ej, men dette Forsøg mislykkedes, da Czolgosz blev og de har ikke set ham siden.

Czolgosz, vilde ikke „tale men handle“ udtaler han flere Gange, og fortæller, at han altid var bleven stift tilbage i Cleveland, han ønskede at komme ind i de indre Anarkist-Kredse i Chicago; han udtaler endog at han gerne gav sit Liv for Anarkismen.

Jeg vil dræbe hvilket som helst Stats-hoved man vil udpege for mig.

Da Publiket om Attentatet naaede Chicago, blev der Uro blandt Anarkistene; de samlede sig i deres Lokaler og ventede med stor Spænding de sidste Efterretninger i Sagen.

Da Beskrivelsen af Forbryderen kom, passede den nøjagtig paa Czolgosz som havde færdedes iblandt dem for en Maaned siden.

Lederen af de arresterede Anarkister, Abraham Jsaak fortæller, at han har kendt en Mand, som gik under Navnene Fred. Niemann og Leo Czolgosz, og at han i sit Blad for 1. September aavadrede mod denne Mand, da han selv antog ham for Spion.

Abraham Jsaak fortæller endvidere: Czolgosz talte meget med Emma Goldman den sidste Aften han var i Chicago, han ønskede hun skulde stæffe ham Udgang til de hemmelige Foreninger blandt Anarkistene. Hun havde ikke Tid til længere Samtale, men bad ham komme en anden Gang.

Næste Morgen rejste Emma Goldman, og Czolgosz var der for at tage Afsted med hende; hun foreskillede ham for mig; han sagde han kom fra Cleveland og var uden Etidsmidler; dog var han godt klædt. Jeg spurgte hvem han kendte i Cleveland, og han nævnte Schilling, en fremragende Anarkist, som ogsaa var mig bekendt. Jeg lejede et Værelse til ham, men han rejste næste Morgen. Det var det sidste Øblik jeg saa af ham.

Jeg skred til Schilling i Cleveland og fik Svar, at de ogsaa der fandt de Mistante til ham og de vilde just til at undersøge hans Forhold, saa forsvandt han for dem.

Da Abraham Jsaak blev spurgt, hvad han mente om selve Gerningen, gav han til Svar: „Jeg synes den er dum, jeg vil imidlertid ikke fordomme den; men saalange vi har Pressefrihed og Talefrihed, synes det ikke at ligge underlig Grund til at dræbe de Mand, som i Sjeblikket ere Herstere. Jeg tror ikke det vil have nogen Virkning paa Anarkisternes Sag.“

Jsaaks Datter Marie siger, at hun kendte Czolgosz da han var i Chicago. Hun rejste med Emma Goldman til Buffalo og kom først tilbage for 2 Uger siden. Hun har opholdt sig den meste Tid hos en Søster af Emma Goldman, som bor i Rochester, N. Y. En af Anarkistene, hvis Navn er Hazel udgjør sig som Advokatskriver.

Emma Goldman arresteret.

Chicago, Sept. 10. — Den tvindelige Anarkistleder Emma Goldman blev i Dag arresteret i Chicago.

Hun nægtede bestemt at have noget med Nordforsøget at gøre. Hun fortæller, idet hun gavede af Kedsomhed, at Præsidenten var hende det ligegyldige Menneske af Verden. Hvad var han, at hun eller nogen Anarkist skulde bryde sig om hans Liv eller Død — han, en menneskelig Atom blandt alle de andre Millioner Atomer, intet mere. Paa Spørgsmaalet om hvad hun mente om Nordforsøget, svarede hun med et Stulbertraak.

„Jeg tænkte ved mig selv: „D, den Tosse!“

Om McKinley paastod hun, at han var den mest ubehagelige Præsident, Amerika endnu havde haft. „Han er jo kun et Redskab i Mark Hannas Haand“, sagde hun.

Til Trods for hendes paataagne Uvidenhed angaaende Attentatet sidder hun dog nu arresteret som Medviber i Sammensværgelse mod McKinleys Liv.

Forbryderen stolt af sin Gerning.

Præler af sin Trosskab mod Anarkiet.

Mener at have gjort Menneskelegten en stor Tjeneste.

Mærk og trodsig, og dog fuld af Angst sidder Leon Czolgosz i sin Celle i Politstationen, afvæksende i høj Jubel over, hvad han har gjort og i stævendende Angst for, hvad Fremtiden vil bringe ham.

Denne unge Mand kunde være et ret interessant Studium for en Forsker af den menneskelige Sjæl.

At han ikke alene ikke er sindsrøg, som man har antaget, men endog i høj Grad intelligent, er der aldeles ingen Tvivl om. Han indser Gnomiteten af sin Forbrydelse, men samtidig anser han sig selv for en Helt; selv Tanten om Straffen der vil og maa følge, saar ham ikke til et eneste Sjeblik at angre sin Gerning.

Han vil lide som en Helt og som en Mrtyr for Sagen.

Betrager af Præsidenten lever.

Hu og da spørger han Bagten, om Præsidenten endnu lever, og hver Gang Svaret lyder bejaende, ryster han betragende paa Hovedet.

Han prøvede at stutte ham en Gang. Bagten fortalte ham, at Præsidenten var først død. Og Forbryderens Ansigt klarede op i et Ru. Han smilede og sagde i en aaben hjertelig Tone: „Jeg er glad, jeg er glad, at han er død. Jeg gjorde min Pligt og gjorde den godt. Nu kan I gøre med mig, som I vil.“

Efter at have afgivet denne Erklæring gik han urolig frem og tilbage paa Gulvet, idet han mumlede ved sig selv: „De sagde, jeg var bange, jeg er den eneste af dem alle, der havde Mod nok.“

Da man siden fortalte ham, at man havde narret ham, hvor han nogle frugtelige Ord og vilde i lang Tid ikke sige et Ord.

Med al hans Bravado er han dog en elendig Anker, han begynder og ryster af Angst, hver Gang en udbønselig Lyd høres uden for hans Fængsel; han tror det er Følkehønen, der er kommen for at lynche ham, og beuvalder om Beskyttelse fra Autoriteterne.

Hans Motiv.

Da man spurgte, om han slet ikke havde tænkt paa Præsidentens Kultur, da han lagde sine Planer, svarede han: „Det var ikke Afgjelt, jeg vilde dræbe. Det var Præsidenten over de Forenede Stater. Den Anger, jeg afsyrede, var mod Repræsentanten af de beskaende Tilstande, der helt igennem er en stor Fejlsagelse.“

Han har været under Forhør flere Gange i sin Celle, og nebensaaende er nogle af hans afgivne Erklæringer: „Jeg er en Anarkist. Jeg tror ikke paa den amerikanske Regeringsform. Min Tillid til den blev ødelagt af Emma Goldman, hvem jeg hørte holde Foredrag i New York for nogle Aar siden, og med hvem jeg siden har trossponberet.“

„Jeg mener, at den Mand der modtager Præsidentkabel, er en fjende af Folket. Han repræsenterer kun en Klasse af Undertrykkere.“

„Jeg gjorde min Pligt. Det bebrøver mig, at McKinley lider saa meget. Jeg mente at dræbe ham og beller, at det ikke lykkedes mig.“

„Jeg haaber, at man ikke vil misforstaa min Stilling. Jeg er ingen almindelig Morder. Personlig har jeg lidet at vinde, og alt at tabe.“

„Det Stud, jeg afsyrede var i Menneskelegten Tjeneste. Det var Præsidenten af de Forenede Stater, jeg vilde dræbe.“

Under højtidelig Ed.

Jeg vil ikke sige, om jeg havde Medviber i dette Stykke Arbejde. Kun dette maa Autoriteterne af dette Land vide: Jeg er ikke alene om det. Jeg er blot en af det store Fællesskab af Anarkister, der er forenede under en højtidelig Ed til at fuldføre et Arbejde og frembringe de Resultater, der sikrer en Gang vil komme.

Hvorledes han lagde sine Planer.

„Jeg lagde mine Planer med stor Forsigtighed. De var mislykkedes flere Gange, men da jeg hørte, at McKinley skulde have offentlig Reception vidste jeg, at Forsynet selv var kommen mig til Hjælp.“

„Efter at have tænkt over det, besluttede jeg at dræbe Præsidenten med min Revolver i Buffalo. Derfor kom jeg til Buffalo, og i de tre Dage har jeg passet nøje paa.“

„Jeg købte min Revolver i en Kaliber og stuede mig i at ville den ind i mit Lommeværk, saa det saa ud, som om jeg havde en daarlig Arm.“

„Nej, jeg angreer ikke, hvad jeg har gjort: Hvorfor skulde jeg. Jeg er jo blot et Instrument i Sagens Tjeneste. Jeg ved jo godt, at Samfundet som Helhed har Magt til at straffe mig, og ogsaa Willie, da det er for ubidende til at forstaa, at jeg har siddet et Slag i Frihedens Tjeneste. Jeg vil blive afstiftet og straffet, og jeg vil tage del i sammen, i hvad Form det end kommer, som en Mand.“

Han ventede at blive fanget.

Man spurgte, om han troede at kunne undslippe efter at have fuldført sin Gerning, og her til svarede han, at han vel havde tænkt, at Forvirringen, der selvfølgelig vilde opstaa, kunde hjælpe ham; men det var ingen rigtig Planer lagt i den Henseende.

Czolgosz maatte holde for til længe efter Midnat, og da han omsider fik Lov til at sove, var han saa nervøs, at han ikke kunde ligge stille. Han prøvede at sove, men hvert Sjeblik sprang han op og vandrede hvileløs op og ned ad Gulvet. Solen var næsten oppe, da han endelig faldt i Søvn, og han var baagen igen, for Klokken var 8.

Om hans tidlige Liv.

Leon Czolgosz er af russisk jødiske Hærfødt og levede 28 Aar gammel. Fra sin Familie saar han det Studsmaal, at han altid var en gnaben, trættende, utilfreds Natur, og tillige indstabsfuld og drilagtig hvor han ikke behøvede at frigte for Gengældelse. Han blev i en tidlig Alder Anarkist og studerede deres Skrifter og Bøger paa det ivrigste.

Særlig har han været paavirket af en Kvinde, Emma Goldman, der til Trods for sit Køn, eller maaste i Følge dette, er en aldeles yderliggaaende og fanatic Anarkist og har viet sit Liv til at tale og skrive for Udbredelsen af anarkistiske Ideer. Man har nu opdaget, at hun var i Buffalo samtidig med Czolgosz, og en Arrestordre er udsendt imod hende; foreløbig har man dog ikke opdaget hendes Tilholdssted.

Loven kan kun give 10 Aars Fængsel.

Det er Amerikanernes store Sorg, at Loven giver dem ikke Lov til at henge Czolgosz.

Hans Forbrydelse kommer, i Tilfælde af, at Præsidenten lever, ind under Assault in the first degree (Vold paa Personer i første Grad), der i Følge Loven straffes med Indespærring for ikke mindre end fem og ikke mere end ti Aar.

Der er Tale om at faa en Amendement, der talder Attentat mod Præsidentens Liv for Forræderi og straffes med Døden.

Spørg Apoteker.